

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15-06-2022

**De l'homilia de la santa Missa celebrada pel Sr. Joan Planellas,
Arquebisbe de Tarragona,**

a l'església parroquial de Santa Maria dels Turers de Banyoles,

el 14 de maig de 2022, festa de sant Maties apòstol,

AL 66 ANIVERSARI DE LA MORT DE MAGDALENA AULINA

¡L'Evangeli d'avui -en que celebrem la festa de l'apòstol sant Maties- ens diu que hem d'aprendre a estimar! «*Aquest és el meu manament, que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat*», ens diu Jesús. Estimar requereix un bon aprenentatge i anar superant fites, anar creixent com si fóssim saltadors d'alçada que van posant el llistó cada cop una mica més alt, cada vegada sabent estimar una mica més, cada cop apropant-nos més a l'amor de Déu, que ens ha triat perquè la seva alegria i el seu amor estiguin amb nosaltres.

Aleshores, com ens deia també Jesús, anirem «*per tot el món i donarem fruit, un fruit que durarà per sempre*». «*I el Pare ens concedirà tot el que demanem en nom seu*».

El 15 de maig es compleixen els 66 anys de la mort de la serventa de Déu Magdalena Aulina, la fundadora de l'Institut Secular de les Operàries Parroquials i filla de Banyoles.

Aquest any 2022 es compleixen també els 75 anys de la promulgació de la Constitució Apostòlica *Provida Mater Ecclesia* del papa Pius XII, que reconeixia oficialment els Instituts Seculars, és a dir, totes aquelles persones que sense deixar de ser laics i laiques en volien fer una especial consagració a l'Església a Déu i al proïsme. Fins aleshores, la consagració a Déu només era possible per mitjà de la vida religiosa.

De fet, el contingut doctrinal i el sentit teològic d'aquella Constitució pontifícia van ser l'ideal, la guia i la inspiració de la proposta de vida que Magdalena Aulina ja havia expressat anys abans. Magdalena Aulina va ser una avançada en el seu temps; per això les dificultats i les incomprendiments que va tenir, perquè trencava amb unes determinades formes de ser i de viure la consagració baptismal a la vida de l'Església i, per això, trencava amb determinats *estàndards* eclesials d'aquell temps, agreujats per la precarietat de la postguerra, i per la situació social i política dels anys 50 del segle passat.

Reflexionar sobre la vida de Magdalena és molt actual, perquè parlar de consagració laical al segle XXI és una forma d'enfortir les intuïcions que tota l'Església està expressant en el camí sinodal. Parlar dels laics avui, dins del procés sinodal, és reflexionar sobre la centralitat de la vocació universal a la santedat i sobre la vocació particular que brota del baptisme, com afirma el Concili Vaticà II a la Constitució sobre l'Església (*Lumen Gentium*, 40).

Magdalena Aulina va adoptar el carisma fundacional i va adaptar la seva vocació personal, que la inspirava a respondre als desafiaments de l'Església i del món. Per tant, la seva figura és un formidable model de "profetessa" que es va anticipar als temps amb la proposta d'una consagració sense haver de prendre hàbit religiós. Fins aleshores el fundador era sempre un sacerdot o un religiós (i, si era dona, sempre havia d'anar acompanyada de sacerdots o bisbes que l'avalessin). En canvi, Magdalena estava sola en un moment que la dona no tenia veu. Tot i això, va ser pionera de la vocació laïcal a l'apostolat dels instituts seculars. I ser "precursora" en el temps va ser la causa dels problemes institucionals de Magdalena amb l'Església de l'època.

Aquest fet -de ser "pionera", de voler consagrar-se a Déu i al proïsme sense deixar de ser laica- els bisbes catalans, a l'audiència del passat 14 de gener, durant la visita *Ad limina*, el van donar a conèixer i el van manifestar al papa Francesc.

Magdalena Aulina va dur a terme aquesta vocació al llarg de tota una vida de donació als pobres, començant a Banyoles, especialment al barri de *les Rodes*, a la senzillesa del seu estat laïcal. I des d'aquí ho va difondre.

Com afirmava ella mateixa, tots podem ser sants en els nostres propis ambients i, "en aquest ésser sants, Jesús no va posar límits ni d'edat ni de condició". I què es destaca de la proposta de Magdalena? Es destaca la profunda comprensió del que és el sagrament del baptisme, el que marca el servei a l'Església, que ens fa a tots iguals filles i fills de Déu, hereus i cridats a la santedat, ser coherents amb el baptisme, aquesta és la premissa fonamental, és l'arrel i el cep que després fa néixer moltes branques: vocació a formar una família, a comprometre's en els múltiples serveis als altres, tant a l'Església com a la societat, vocacions al sacerdoci, al diaconat, a la vida religiosa, als serveis o ministeris eclesials de catequistes, d'atenció als malalts, i tantes i tantes altres vocacions.

Aquesta gran varietat de vocacions cristianes a l'Església i a la societat, a més de compartir l'arrel del baptisme, neix i creix en un mateix camp o jardí, que és la vida de la mateixa Església. I si no ens preocupem de cuidar aquest jardí, que és la vida cristiana viscuda en comunitat o en família, no només ens faltaran vocacions per al sacerdoci, sinó que també faltaran veritables cristians.

Aquest record, avui, en aquest aniversari, ens estimuli a tots a viure amb més radicalitat la vida cristiana, a viure el nostre compromís baptismal en els nostres propis ambients.

Aquesta és la intuïció genuïna de Magdalena Aulina en el seu moment. Les seves dificultats que va tenir van ser aquestes: voler viure el compromís baptismal en el propi ambient, en la pròpia realitat.

Que això ho sapiguem fer nosaltres i que agafem aquesta torcia de fe y de esperança, de testimoniatge, i ho puguem viure en els nostres ambients.

